

domfældte narkomaner, forudsætter en sådan indsats et nøje samarbejde mellem kriminalforsorgen og de sociale myndigheder.

Beslutningsforslag nr. B 17, som behandles sammen med regeringens lovforslag, er i det store og hele en genfremsættelse af det forslag, som Venstre og De Konservative fremsatte i sidste samling.

Som bekendt blev forslaget ikke vedtaget, og jeg hørte nu den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, sige – ordret citeret, tror jeg – at det skyldtes, at for nogle måneder siden var der ingen, der var villige til at rykke sig en millimeter.

Fru Gitte Seeberg har ret til at være polemisk, hvis hun har lyst til det, men bemærkningen har altså ikke hold i virkeligheden, for hvis fru Gitte Seeberg slår op i den betænkning, der blev afgivet under behandlingen af forslaget i sidste samling, vil hun se, at det af den fremgår, at regeringspartiernes medlemmer af Retsudvalget »gør opmærksom på, at der løbende foregår overvejelser om hele området vedrørende såvel de egentlige narkohandlere (større fisk) som de såkaldte småpushere.

Ligeledes er der overvejelser om skærpelse af reaktioner i forhold til især udlændinge, der helt øjensynligt søger at udnytte den relativt liberale kurs, det danske samfund og retssystemet anlægger specielt over for småpushere.«

Det lovforslag, som nu behandles, L 23, og lovforslag nr. L 24 af indenrigsministeren, som er næste punkt på dagsordenen, er netop resultatet af de overvejelser, som vi redegjorde for foregik i foråret, og som vi ønskede at føre til ende, inden vi tog en endelig beslutning, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne bag B 17 er enige med mig i, at de to regeringsforslag i hvert fald et meget langt stykke ad vejen dækker beslutningsforslagets indhold.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er et spørgsmål til fru Dorte Bennedsen, som i virkeligheden rækker tilbage til den diskussion, der blev rejst af fru Gitte Seeberg, nemlig om, hvorvidt man nu har fat om nældens rod, idet jeg synes, det er et ret vigtigt spørgsmål, om man mener, at man ved at skærpe straffen og derved få fyldt endnu flere narkomaner i fængslerne har fået fat om nældens rod.

Det problem kan jeg forstå at fru Gitte Seeberg er af den opfattelse at Venstres og De Konservatives forslag, beslutningsforslag nr.

B 17, løser. Men jeg vil meget gerne vide, om Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, er af den opfattelse, at Socialdemokratiet med sit forslag, lovforslag nr. L 23, har fået fat om nældens rod, når man tager i betragtning, at vi ved, at en stor del af de mennesker, der sælger stofferne, selv er narkomaner, og at vi ved, at årsagen til narkomani jo ikke er, at der er nogle mennesker, der sælger stoffer, men nogle helt andre forhold.

Jeg kunne derfor godt tænke mig at vide, om fru Dorte Bennedsen mener, at man har fat om nældens rod.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen(S):

Jeg synes faktisk, at det desværre gamle, men stadig lige alvorlige narkotikaproblem er for alvorligt og for seriøst til, at vi partipolitisk skal stå og banke hinanden oven i hovedet. Det handler om et fuldstændig fortvivlet problem, der i vores samfund i hvert fald har eksisteret i 30 år, og som man har forsøgt at iværksætte masser af gode indsatser imod, men som vi må erkende at vi ikke er kommet forfærdelig meget længere med.

Nej, jeg drømmer ikke om, at vi med det her forslag har løst narkoproblemerne i Danmark – jo, jeg kunne drømme om, at vi havde gjort det, men selvfølgelig har vi ikke det – men vi tager fat i nogle mennesker, som ikke er dem, som jeg normalt plejer at kalde sølle personer, men nogle bevidst professionelle folk, der bare lægger deres handel om og driver den på en anden manér, så de kan komme ind under de mere lempelige og humane regler, vi hidtil har haft. Det er dem, vi går efter.

Hvis hr. Bruno Jerup havde hørt efter, ville han også have hørt, at jeg sagde, at jeg er klar over, at et problem ved forslaget er, at flere af de sølle kan blive fængslet, og at vi derfor lægger meget stor vægt på, at denne situation må udnyttes til ved hjælp af den kontakt, man får med dem via ikke bare fængselsvæsenet, men fængselsvæsenet og socialvæsenet i fællesskab, at give dem nogle muligheder for at komme ud af deres misbrug. Men det er ikke noget, vi presser ned over dem; det er noget, der skal gøres sammen med dem.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Grunden til, at jeg kom med mit spørgsmål, var sådan set ikke, at jeg ville blande mig i Socialde-